

012333

KONCEPCJA URBANISTYCZNO- ARCHITEKTONICZNA

PLACU KOPERNIKA ORAZ KWARTAŁU ZABUDOWY OGRANICZONEGO ULICAMI: KELLERA, STRYJEWSKIEGO, BOH.WESTERPLATTE W LĘBORKU

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

1. OBSZAR I CEL OPRACOWANIA.
2. LOGO I HASŁO MARKETINGOWE.
3. OPIS KONCEPCJI URBANISTYCZNEJ I SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU WRAZ Z ELEMENTAMI TRUDNYMI DO POKAZANIA NA RYSUNKACH.
 - 3.1. KWARTAŁ ZABUDOWY- "SALON MIASTA".
 - 3.2. PLAC KOCHANOWSKIEGO- "SALON DUSZY".
4. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU WPROWADZENIE CZYNNEJ PARTYCYPACJI MIESZKAŃCÓW LĘBORKA W REALIZACJĘ INWESTYCJI.
5. ROZWIĄZANIA ODPOWIADAJĄCE NA POTRZEBY SPOŁECZNE ZDIAGNOZOWANE W GMINNYM PROGRAMIE REWITALIZACJI.

1. OBSZAR I CEL OPRACOWANIA

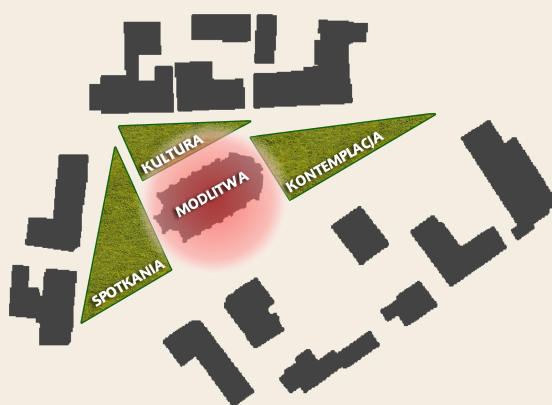
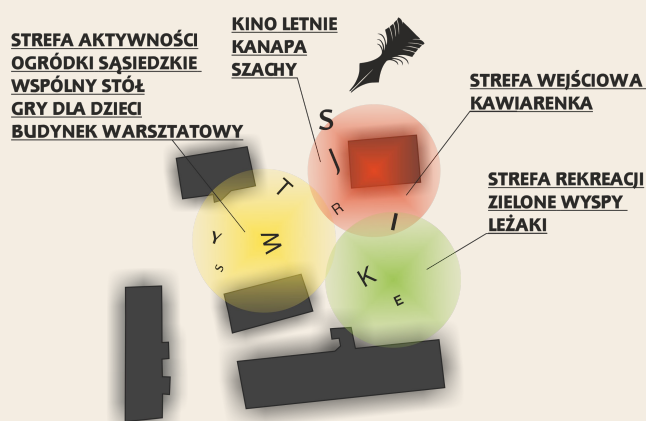
Przedmiotem opracowania jest zagospodarowanie obszaru Placu Kopernika oraz kwartału zabudowy ograniczonego ulicami: Kellera, Stryjewskiego oraz Bohaterów Westerplatte. Oba obszary zlokalizowane są w centralnej części Łęborka.

Zagospodarowanie obu obszarów ma na celu stworzenie spójnej i funkcjonalnej przestrzeni, której poszczególne części będą wzajemnie się dopełniać.

Kwartał zabudowy zaaranżowano jako „Salon Miasta”, którego głównym celem jest integracja mieszkańców i zacieśnianie więzi oraz stworzenie strefy kulturalno - społecznej. Kwartał ma spełniać potrzeby zarówno mieszkańców, jak i społeczności lokalnej. W projekcie szczególną uwagę zwrócono na charakter miejsca i jego historię, która związana jest z poetą Mieczysławem Stryjewskim.

„Salonem Duszy” określono Plac Kopernika. Temu miejscu również został nadany wyjątkowy charakter, poprzez uwzględnienie w projektowanych elementach hasła, które związane są z tym obszarem. Są to: odpoczynek, kontemplacja, rozmyślanie, medytacja, modlitwa, sztuka i poezja. Z uwagi na położenie terenu w centralnej części Łęborka ma on pełnić rolę łącznika i przyciągać ludność z północnej części miasta.

Zagospodarowanie obu obszarów ma za zadanie uporządkowanie przestrzeni i nadanie jej odpowiednich funkcji, dopasowanych do potrzeb społeczeństwa. Uregulowany zostanie system komunikacyjny - powstaną nowe ścieżki i miejsca parkingowe. Wprowadzone zostaną nowe elementy małej architektury - ławki, kosze, oświetlenie, a także zieleń, która ma istotny wpływ na wygląd miejsca i jego estetykę.

2. LOGO I HASŁO MARKETINGOWE

Logo przedstawia główną koncepcję projektu. Symboliczna jest tu kanapa, która stanowi niezbędne wyposażenie każdego salonu. Kanapa ustawiona jest na czerwonym dywanie. Dywan i jego kolor mają istotne znaczenie w całym projekcie, gdyż wyznaczają najważniejsze miejsca i strefy dla mieszkańców. Na kanapie umieszczono napis "Salon Lęborski", który jest hasłem marketingowym podkreślającym połączenie "Salonu Miasta" z "Salonem Duszy".

"SALON LĘBORSKI"

Jest to hasło przedstawiające ideę projektu. Inspiracją dla tego pomysłu jest Austriacki Plac Czerwony w Szwajcarii. Koncepcja projektu zakłada stworzenie dwóch przestrzeni, z których jedna to "Salon Miasta", a druga "Salon Duszy". Pierwsza z nich ma nawiązywać do pomieszczenia, które znajduje się w każdym domu. Jej zadaniem jest stworzenie miejsca w pełni funkcjonalnego, w którym spędza się czas każdego dnia. Druga przestrzeń zapewniać ma miejsce na rozwój duchowy, kontemplację i modlitwę.

3. OPIS KONCEPCJI URBANISTYCZNEJ I SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU WRAZ Z ELEMENTAMI TRUDNYMI DO POKAZANIA NA RYSUNKACH

3.1. KWARTAŁ ZABUDOWY - SALON MIASTA

KONCEPCJA PROJEKTU

Ideą przewodnią projektu kwartału było zagospodarowanie go jako “Salonu Miasta”. Inspiracją dla tego pomysłu był Austriacki Plac Czerwony w Szwajcarii, który stanowi wyjątkową przestrzeń publiczną. Istotny w całym założeniu jest czerwony kolor posadzki, który odgrywa rolę „dywanu”. W układzie akcentuje najważniejsze strefy i miejsca. Zagospodarowanie tego obszaru ma nawiązywać do różnych stref znajdujących się w salonie każdego domu i tym samym tworzyć przestrzeń w pełni funkcjonalną, służącą integracji mieszkających tam ludzi. Głównym zamierzeniem jest również przyciągnięcie poprzez historię miejsca, “gości”, czyli mieszkańców pozostałych części miasta.

STREFA WEJŚCIOWA I CZERWONY DYWAN

Teren od północnej strony kwartału stanowi swego rodzaju „przedsionek”, który zaprasza do wejścia na podwórkę. W celu zwiększenia zainteresowania przestrzenią, przed wejściem reprezentacyjnym, które stanowi budynek przy ul. Stryjewskiego 52, zostanie zmieniony kolor nawierzchni chodnika. Ma on za zadanie przyciągnąć uwagę przechodniów. Przewidziano tu również lokalizację rzeźby symbolicznie przedstawiającej pióro pisarza Mieczysława Stryjewskiego, z którego wysypują się kolejne litery tworzące jego nazwisko. Poszczególne litery mogą zostać wykorzystane w kształtowaniu przestrzeni podwórka jako elementy małej architektury. Jest to pewnego rodzaju gra miejska, której celem byłoby przyciągnięcie przechodniów poprzez szukanie liter, tworzących określone słowo, ukrytych na podwórku. Reprezentacyjne wejście na teren kwartału znajduje się od strony północnej i przebiega przez budynek zlokalizowany przy ulicy Stryjewskiego 52, w którym dawniej mieszkał pisarz. Celem jest zaadaptowanie go na budynek o funkcji publicznej. Przechodząc przez niego zdobędziemy informacje o poecie i jego twórczości oraz całym układzie podwórka. Będzie to jedno z ważniejszych miejsc całego założenia, dlatego przestrzeń wokół budynku zostanie podkreślona czerwoną nawierzchnią wykonaną np. z tartanu.

OŚWIETLENIE

Wyjście z budynku od strony południowej prowadzić będzie do strefy „kawiarnianej”. Znaleźć się mogą tu stoliki kawowe oraz krzesła, a także girlanda świetlna tworząca nastrojowy klimat. Jest to miejsce, w którym prowadzić będzie można rozmowy przy filiżance kawy lub herbaty. Ta część podwórka również wyróżniona zostanie czerwoną nawierzchnią.

MEBLE MIEJSKIE

Idąc dalej, wchodzimy do strefy „kanapowej”, znajdującej się pomiędzy istniejącym budynkiem mieszkalnym a budynkiem wspólnotowym. Znaleźć mogłaby się tu ławka, pełniącą rolę „kanapy” w kształcie litery „J”. Każdy „domownik” mógłby obejrzeć tu film podczas seansów kina letniego lub mecz piłkarski w towarzystwie rodziny i pozostałych mieszkańców. Znajdzie się tu także miejsce na ustawienie dodatkowych krzeseł i rozłożenie koców. Projekcje filmów i mecze mogłyby odbywać się na elewacji istniejącego budynku mieszkalnego od strony wschodniej. W tej części pojawi się również zieleń w postaci skarp przystosowanych do siedzenia, jako dopełnienie całości projektu.

3. OPIS KONCEPCJI URBANISTYCZNEJ I SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU WRAZ Z ELEMENTAMI TRUDNYMI DO POKAZANIA NA RYSUNKACH

3.1. KWARTAŁ ZABUDOWY - SALON MIASTA

STÓŁ WSPÓLNOTOWY

W centralnej części, stanowiącej integralne miejsce podwórka, znajdziemy duży stół wspólnotowy. Będzie on usytuowany na drewnianym podeście, pod rosnącym tam drzewem, które jest sercem podwórka. Podest może zostać wykonany z materiałów recyklingowych, np. z palet. Swym zasięgiem wyznaczałby strefę „jadalnianą” pełniącą rolę restauracji osiedlowej. Tak, jak sercem każdego domu jest stół, przy którym spotykają się wszyscy domownicy, tak i tu ma on za zadanie integrować wszystkich mieszkańców kwartału. Znajdzie się tu również miejsce na grilla. Nawiązaniem do architektury klubu osiedlowego „Baza” będzie wykorzystanie drewnianych belek. Ich zadaniem jest wytyczenie naturalnej granicy pomiędzy strefą „jadalni” a pozostałymi strefami podwórka i stworzenie spokojnego miejsca, które mogłoby służyć do spożywania wspólnych posiłków, organizowania spotkań i obiadów sąsiedzkich oraz festynów.

BUDYNEK WARSZTATOWY DOBUDOWANY DO BUDYNKÓW GOSPODARCZYCH

W pobliżu strefy centralnej znajdzie się strefa aktywności. Budynek warsztatowy zostałby dobudowany do istniejącego budynku gospodarczego. Jest to miejsce, w którym zlokalizowane zostaną komórki, przeznaczone na różnego rodzaju działalności i aktywności. Zostaną one dostosowane do wykonywania ulubionych zajęć, rozwijania swoich zainteresowań i pasji. Można tu zorganizować warsztat dla złotych rącek czy miłośników rzeźbiarstwa; miejsce dla wielbicieli upraw, pielęgnacji kwiatów i ziół, a także miejsce dla sympatyków kulinariów, w którym przygotowywane będą przetwory i ulubione wyroby. Znajdzie się tu również komórka wspólna, w której mieszkańcy mogliby gromadzić wszystkie narzędzia, wykorzystywane zarówno do majsterkowania, jak i bieżących napraw w ich najbliższym otoczeniu. W pobliżu budynku, od strony zachodniej, wyznaczone jest także miejsce gromadzenia odpadów.

OGRÓDKI SĄSIEDZKIE

Naprzeciw strefy aktywności przewidziane zostało miejsce na ogródki sąsiedzkie, w którym mieszkańcy będą mogli sadzić i pielęgnować warzywa oraz kwiaty.

W pobliżu zlokalizowana będzie także strefa gier i zabaw dla najmłodszych przedstawicieli lokalnej społeczności. Do zaaranżowania przestrzeni w tej strefie wykorzystane mogą być poszczególne litery składające się na nazwisko poety Stryjewskiego. Litera „W” pełniłaby rolę drabinki, litera „Y” - ścianki wspinaczkowej, litera „T” stanowiłaby element gry w klasy, a litera „R” - - piaskownicy i siedziska. Proponuje się, aby poszczególne litery zostały wykonane z różnych materiałów. Dobrym pomysłem jest także wykonanie huśtawki z liny.

ZIELONE WYSPY DO LEŻENIA I SIEDZENIA

Od wschodniej strony powstanie strefa rekreacyjna. Przestrzeń będzie połączona siecią ścieżek i zostanie przystosowana do biernego spędzania czasu i wypoczynku. Przewiduje się tu odpowiednie ukształtowanie podłoża i wykonanie skarp pełniących funkcję siedzisk, a także rozmieszczenie leżaków.

3. OPIS KONCEPCJI URBANISTYCZNEJ I SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU WRAZ Z ELEMENTAMI TRUDNYMI DO POKAZANIA NA RYSUNKACH

3.1. KWARTAŁ ZABUDOWY - SALON MIASTA

POZOSTAŁE ROZWIĄZANIA

Obszar pomiędzy istniejącymi budynkami gospodarczymi a budynkiem mieszkalnym usytuowanym na południu kwartału przeznaczony zostanie na strefę półprywatną.

Strefę parkingową przewiduje się po stronie zachodniej kwartału. Teren zostanie przystosowany do lokalizacji 15 miejsc parkingowych, na które naprowadza będzie ciąg pieszo-jezdny o szerokości 5m. Wjazd na teren kwartału zlokalizowany będzie od strony południowej oraz zachodniej.

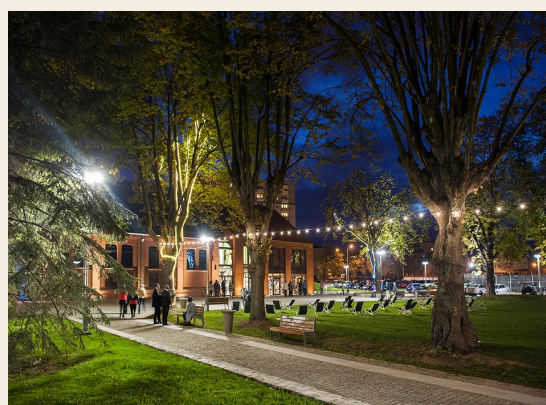
Założenie szczególny nacisk nakłada na funkcjonalny układ ścieżek. Umożliwiłaby on dotarcie do każdej strefy „salonu”, ale również byłyby korzystnie połączone z pozostałą siecią komunikacyjną miasta.

Dopełnieniem zagospodarowania całego kwartału jest uporządkowanie istniejącej zieleni i wprowadzenie nowej roślinności w formie wysp zieleni. Głównym zadaniem zieleni, jak przystało na każdy salon, jest ocieplenie wizerunku miejsca.

W związku z zaadaptowaniem budynku mieszkalnego przy ulicy Stryjewskiego 52 (dawny dom poety) na budynek o funkcji publicznej, niezbędna jest budowa nowego budynku mieszkalnego dla obecnych lokatorów. Projekt przewiduje trzykondygnacyjną dobudowę do istniejącego budynku mieszkalnego znajdującego się po stronie południowo-zachodniej kwartału. Budynek ten będzie stanowił uzupełnienie zabudowy pierzejowej. Przyjmie postać prostej współczesnej formy dopasowującej się do otoczenia.

ETAPOWANIE

Pierwszy etap realizacji projektu zakłada zagospodarowanie podwórka integracyjno-wspomnieniowego. Natomiast drugi - zaadaptowanie budynku wspólnotowego i budowę, od strony zachodniej, budynku zastępczego.

3. OPIS KONCEPCJI URBANISTYCZNEJ I SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU WRAZ Z ELEMENTAMI TRUDNYMI DO POKAZANIA NA RYSUNKACH

3.2. PLAC KOPERNIKA - SALON DUSZY

KONCEPCJA PROJEKTU

Teren obejmujący Plac Kopernika dotychczas nie cieszył się dobrą sławą, a złe skojarzenia doprowadziły do określenia go "Trójkątem Bermudzkim". Dlatego projekt zakłada wykorzystanie motywu trójkąta, jednak w pozytywnym znaczeniu. Miejsce to ma być symbolizowane przez sztukę, muzykę, dzwony, Tróję Świętą, miejsce zbiegu trzech osi. Wprowadzone zostaną nowe ścieżki, które dzielić będą istniejący plac na mniejsze trójkąty wyznaczające odmienne pod względem funkcjonalnym strefy. Plac w obrębie kościoła wyznacza początek strefy duchowej. Nowa nawierzchnia będzie współgrała z obecnie istniejącą. Projekt zakłada wykorzystanie kostki brukowej w celu podkreślenia rangi miejsca. Będzie tu zlokalizowanych siedem neogotyckich kapliczek drogi krzyżowej usytuowanych frontem w stronę kościoła.

Teren ograniczony Placem Kopernika oraz ulicą Malczewskiego, zostanie przystosowany pod lokalizację 19 miejsc parkingowych, z czego 2 dla osób niepełnosprawnych. Pomiedzy istniejącą zabudową od strony północnej a Placem Kopernika przewidziane jest także teren na 4 miejsca równoległe.

ARBORETUM

Pierwsze założenie zostanie zaadaptowane na skwer przejściowo - odpoczynkowy, w którym znajdą się ławki i zieleń. Ciekawym pomysłem byłoby stworzenie tu arboretum, mającego szczególne wymiar estetyczny. Znalazłyby się tu gatunki takie jak: bez, forsycja, wiśnia, jaśmin czy dzika róża. Planuje się wyłączenie z ruchu samochodowego obszaru pomiędzy skwerem a kościołem.

ŁAWKA Z BIBLIOTEKĄ SĄSIEDZKĄ ORAZ CYFROWĄ

Kolejne założenie na planie trójkąta, od strony północnej, ma zachęcać do obcowania ze sztuką, kontemplacji i rozmyślań. Znajdzie się tu ławka o nieregularnym kształcie, na której mogłyby pojawić się teksty utworów poety Stryjewskiego. Planowane jest również umieszczenie wewnątrz ławki biblioteki sąsiedzkiej w formie schowków na książki, z których na zasadzie wymiany będzie mógł korzystać każdy mieszkaniec Lęborka. Użytkownik przynosiłby przeczytaną książkę i w zamian brał kolejną. Umieszczona będzie tu także biblioteka cyfrowa w formie tabliczek z kodami QR do książek, dzięki którym można by je czytać na urządzeniach elektronicznych.

PRZESTRZEŃ WYSTAWIENNICZA

Pojawi się tu również przestrzeń wystawiennicza i tablice, na których swoje prace będą mogły prezentować dzieci z pobliskiej szkoły, parafianie, jak i pozostali mieszkańcy miasta.

SKARPA Z PODESTAMI ORAZ POMNIKIEM

Przed wejściem do świątyni projekt przewiduje wykonanie wznoszącej się skarpy, na szczycie której stanie pomnik. Powstaną także podesty, stanowiące miejsce do siedzenia oraz wykorzystywane podczas sesji zdjęciowych. W pozostałych miejscach skarpa porośnięta będzie zielenią.

ETAPOWANIE

Etapowanie prac przy placu zakłada, iż w pierwszej kolejności zagospodarowany zostanie obszar przed wejściem do kościoła. Kolejne etapy prac przewidują uporządkowanie miejsc parkingowych oraz zagospodarowanie skweru przejściowo-odpoczynkowego i skweru w północnej części Placu Kopernika.

4. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU WPROWADZENIE CZYNNEJ PARTYCYPACJI MIESZKAŃCÓW LĘBORKA W REALIZACJĘ INWESTYCJI

Projekt zagospodarowania kwartału i Placu Kopernika zakłada czynne włączenie mieszkańców w proces ich tworzenia i wzmocnienie przez to społecznego wymiaru realizacji inwestycji. Oba projekty przewidują realizację większości elementów przez mieszkańców, kreujących tym samym swoją najbliższą przestrzeń.

Istotą projektu jest stworzenie przestrzeni sprzyjającej integracji, tworzeniu więzi społecznych oraz wzmocnieniu rozwoju społeczno-kulturowego.

Znaczące w całym projekcie jest zaszczepienie wśród mieszkańców odpowiedzialności za otaczającą ich przestrzeń i współtworzenie jej. Projekt ma na celu zaproponowanie możliwych do wprowadzenia rozwiązań, których mieszkańcy mają zostać głównymi twórcami. Powinni tworzyć ją według własnych koncepcji, które spełnią ich podstawowe potrzeby i wymagania. Niezwykle ważna w tym procesie jest dyskusja pomiędzy mieszkańcami, która ma prowadzić do realizacji najlepszych pomysłów.

Odpowiedzialność za przestrzeń przejawiać powinna się w prostych czynnościach związanych np. z drobną konserwacją i remontami na terenie podwórka, założeniem przydomowych ogródków, sadzeniem i pielęgnacją kwiatów oraz warzyw, wykonywaniem mebli miejskich i skrzyń na kwiaty z materiałów recyklingowych oraz przystosowanie miejsca do zabaw i rozrywki dla najmłodszych: przygotowanie huśtawki, piaskownicy i ścianki wspinaczkowej. Ważnym elementem w całym procesie jest zagospodarowanie przestrzeni w sposób odpowiadający potrzebom ich twórców.

Czynna partycypacja mieszkańców powinna zostać wprowadzona także w przypadku prac związanych z zagospodarowaniem Placu Kopernika. W celu przyciągnięcia mieszkańców miasta obszar ten powinien zostać zrewitalizowany i przystosowany do potrzeb lęborkanów. Pełnić ma on rolę duszy miasta, toteż istotne jest tu angażowanie mieszkańców w proces jego tworzenia. Sadzenie i pielęgnacja roślin, tworzenie gablot i tablic prezentujących wykonane prace czy gromadzenie przeczytanych książek to tylko przykłady czynności, którymi zajmować mogliby się mieszkańcy Lęborka.

5. ROZWIĄZANIA ODPOWIADAJĄCE NA POTRZEBY SPOŁECZNE ZDIAGNOZOWANE W GMINNYM PROGRAMIE REWITALIZACJI

Teren opracowania dotknięty jest zjawiskami skumulowanej degradacji, która objawia się najczytelniej w podsystemie społecznym. Zanotowano tu wysoki poziom bezrobocia, ubóstwo, liczne patologie społeczne oraz dużą liczbę młodych ludzi, którzy przedwcześnie kończą etap edukacji. Miejsce to stanowi typowo zdegradowaną tkankę miejską, która powinna zostać zrewitalizowana. W związku z tym należy zastosować szereg rozwiązań, aby poprawić obecną sytuację i zaspokoić potrzeby mieszkających tam ludzi.

Z uwagi na brak miejsca przeznaczonego do spędzania wolnego czasu głównie przez dzieci i młodzież przyjęto ideę stworzenia salonu miasta podzielonego na różne strefy, z których każda pełnić ma określoną funkcję. Dzięki temu podwórko integracyjno- wspomnieniowe będzie miejscem w pełni przystosowanym do potrzeb dzieci, młodzieży i dorosłych. Idea projektu zakłada, że wykreowana przestrzeń sprzyjać ma rozwijaniu ich zainteresowań i pasji. Głównym celem jednak jest zintegrowanie mieszkających tam ludzi oraz stworzenie miejsca ciekawego, które poprawi dotychczasowy jego wizerunek i przyciągnie mieszkańców pozostałych części miasta. Niezwykle ważną funkcję pełnić będzie budynek wspólnotowy nawiązujący swą historią do poety Mieczysława Stryjewskiego.

Potrzeby mieszkańców opracowywanego terenu w głównej mierze wynikają z braku jego odpowiedniego zagospodarowania. Do głównych problemów jakie należy rozwiązać jest brak miejsc odpoczynku, zieleni, chodników, a także śmietników. Cały obszar pozbawiony jest estetyki i pozytywnego wizerunku. W związku z tym w projekcie zastosowano wiele rozwiązań, które wpłyną pozytywnie na funkcjonowanie obszaru. W projekcie przewidziano sieć ścieżek, odpowiednie zaaranżowanie przestrzeni zielenią (skrzynie z kwiatami, skarpy, ogródki przydomowe, drzewa), liczne miejsca odpoczynku (ławki, skarpy, miejsca przy wspólnym stole sąsiedzkim). W związku z brakiem odpowiedniego zagospodarowania przestrzeni, miejsce to uznawane było dotychczas za niebezpieczne. Proponuje się wprowadzenie nowego oświetlenia w celu poprawy bezpieczeństwa na całym obszarze.